

XARAGALL

Revista de Ciències de la Catalunya Central

Sèrie B

nº 324 - abril del 2008

**RECORREGUT DE RECERCA GEOLÒGICA I
MINERALÒGICA PER LA COMARCA DEL VALLÈS
ORIENTAL: DES DEL FIGUERÓ CAP A
VALLCARQUERA I TAGAMANENT**

Josep M. Mata-Perelló

Aquest recorregut va ésser experimentat amb docents el dia **17 DE FEBRER DEL 2008**

RECORREGUT DE RECERCA GEOLÒGICA I MINERALÒGICA PER LA COMARCA DEL VALLÈS ORIENTAL: DES DEL FIGUERÓ CAP A VALLCARQUERA I TAGAMANENT / 17 DE FEBRER DEL 2008

Josep M. MATA-PERELLÓ

ADVERTIMENTS PREVIS

Com en altres recorreguts de RECERCA GEOLÒGICA I MINERALÒGICA ..., si es disposa del temps suficient, poden efectuar-se passant per totes les parades i filloles. En cas contrari, recomanem prescindir de les anomenades PARADES - CONDICIONALS.

Al llarg d'aquest itinerari es circularà per alguns trams de camins (com en els accessos a Vallcarquera o a les Mines de l'Afrau, prop de Tagamanent. En tot cas, recomanem buscar la màxima informació relativa a l'estat dels camins.

Com en tots els altres itineraris, recomanem tenir una cura molt especial de respecte a la natura, al llarg de tot el recorregut del mateix..

BREU INTRODUCCIÓ

En aquesta ocasió, el recorregut de l'itinerari discorrerà, en la seva quasi totalitat pel *Sistema Mediterrani*, i més concretament per la *Serralada Prelitoral Catalana* (la seva unitat més externa). Així doncs, la totalitat del recorregut, entre el Figueró i Tagamanent es desenvoluparà per la *Serralada Prelitoral Catalana*.

Per d'altra banda, i com ja s'entreveu al títol, el recorregut de l'itinerari discorrerà sols per la comarca del Vallès Oriental.

OBJECTIUS FONAMENTALS D'AQUEST ITINERARI

Els objectius fonamentals que es pretenen aconseguir en aquest itinerari, es poden concretar en els següents aspectes generals:

1.- Observació i descripció dels materials mesozoics (sols del Triàsic) i paleozoics (del Devonià i de l'Ordovicià, així com importants afloraments granítics i granodiorítics) de la *Serralada Prelitoral Catalana*, que es troben al llarg del recorregut de tot l'itinerari.

2.- Observació de l'estructura del *Sistema Mediterrani*, al llarg del recorregut de l'itinerari.

3.- Observació i reconeixement de diferents mineralitzacions situades a diferents indrets del recorregut de l'itinerari, com (d'acord amb el sentit de la marxa):

3A) les *mineralitzacions filonianes de baritina*, ubicades a diferents indrets del terme del Figueró, i dintre també de la *Serralada Prelitoral Catalana*, i del Vallès Oriental.

3B) les *mineralitzacions ferríferes associades a skarn*, situades a l'antic terme de Vallcarquera (actualment del Figueró) i ubicades dintre de la *Serralada Prelitoral Catalana*.

3C) les *mineralitzacions grafitoses associades a skarn*, situades com les anteriors a Vallcarquera, i dintre de la mateixa unitat geològica esmentada.

3D) les *mineralitzacions filonianes de fluorita*, ubicades dintre dels termes del Figueró i de Tagamanent, a la *Serralada Prelitoral Catalana*, i al Vallès Oriental.

4.- Observació de les diferents explotacions mineres relacionades amb les mineralitzacions assenyalades a l'apartat anterior i amb d'altres, de les quals solament hi ha explotacions d'esquistos al terme d'Aiguafreda.

5.- Observació de l'impacte produït per les explotacions anteriors, sobre el Medi Natural i de les restauracions dutes a terme, si aquest és el cas.

6.- Observació dels diferents elements del *Patrimoni Geològic* i del *Patrimoni Miner*, que es vagin trobant al llarg del recorregut de l'itinerari.

ANTECEDENTS BIBLIOGRÀFICS

Pel que fa al recorregut del present itinerari, cal dir que existeixen solament dos antecedents: es tracta de dos itineraris nostres, MATA-PERELLÓ (1995 i 2003); en tots dos casos, es tracta d'uns itineraris força semblant a l'actual.. També farem esment d'uns altres itineraris realitzat pel mateix autor: concretament de MATA-PERELLÓ (1990 i 2007).

Pel que fa a l'estructura geològica de la zona per la qual discorre l'itinerari, farem esment de dos treballs de característiques generals, atributives a Catalunya. Concretament de GUIMERÀ et altri (1982) i de RIBA et altri (1976).

I, finalment, pel que fa a la descripció de les mineralitzacions d'aquestes comarques, farem esment del treball del mateix autor que ha realitzat aquestes línies; concretament de MATA-PERELLÓ (1990), relatiu al conjunt de les mineralitzacions catalanes

Tots aquests treballs referenciats, i d'altres, figuren esmentats per ordre alfabètic a l'apartat dedicat a la BIBLIOGRAFIA.

RECORREGUT DE L'ITINERARI

El recorregut de l'itinerari es transcorrerà exclusivament per la superfície de la comarca

del Vallès Oriental. Així, s'iniciarà ben a prop del poble de **del Figueró**, dintre de la *Serralada Prelitoral Catalana*. Tot seguit, s'iniciarà una primera fillola, i el recorregut se n'anirà cap a l'Oest, per la carretera que condueix cap a Montmany, realitzant-se tres aturades, cap a ponent del Figueró. A continuació, el recorregut tornarà cap al Figueró, per tal d'iniciar una segona fillola molt més llarg.

Així, des d'aquest indret, es continuarà cap a l'antic poble de **Vallcarquera**, on es faran dues parades més. Seguidament, l'itinerari continuarà cap a l'Afrau d'en Coll, situat sota de **Tagamanent**, on es farà la darrera parada de l'itinerari, que finalitzarà en aquest indret.

DESCRIPCIÓ DE L'ITINERARI

Com de costum, estructurarem el recorregut de l'itinerari en una sèrie de PARADES, que tot seguit anirem veient. En cadascuna d'aquestes aturades farem un breu comentari (geològic o mineralògic, segons s'escaigui).

En cada cas indicarem, entre parèntesi, el full topogràfic on es troba l'aturada. Finalment, cal dir que el recorregut de l'itinerari s'inclourà totalment dintre dels següents fulls del *Mapa Topogràfic Nacional* (realitzat a l'escala 1:50.000 per l'IGC): **332** (o de Vic), **364** (de la Garriga o de Sant Feliu de Codines) i **393** (o de Mataró).

Així doncs, la relació ordenada d'aturades, que componen el recorregut del present itinerari, és la següent:

PARADA 1, CAMÍ DE CA N'OLIVERES, (el Figueró, terme municipal de Montmany de Puig.graciós, comarca del Vallès Oriental).(Full 364).

El recorregut del present itinerari, cal iniciar-lo dintre del terme del terme de Montmany de Puig.graciós, concretament al poble de **del Figueró**. Tot seguit, cal entrar al poble, per tal d'agafar la carretera que es dirigeix cap a **Montmany de Puig.graciós**. Per aquesta, caldrà recórrer 1 Km, aproximadament, fins a trobar un trencall per l'esquerra, que es dirigeix cap a Ca N'Oliveres. I, finalment, caldrà fer un tram d'uns 80 m per aquest camí. En arribar a la tanca de la casa, cal fer la present aturada, després d'un recorregut de prop de 6'5 Km, des de la parada anterior.

En aquest recorregut, en un principi s'ha circulat per entre els materials terciaris (del Miocè) i quaternaris que reblen la *Depressió Prelitoral Catalana*. En arribar a les immediacions de la Garriga es comencen a trobar afloraments de granodiorites, que ja pertanyen a la *Serralada Prelitoral Catalana*. Així, en aquest tram, s'ha passat de la primera a la segona unitat, però no hem vist el contacte per falla, per trobar-se enfosquit per la presència dels materials quaternaris que el cobreixen.

Més endavant, en seguir per la carretera N-152, a l'alçada de Ca n'Oliveró i del Torrent de Can Buquet, hem començat a trobar uns afloraments paleozoics de l'Ordovicià, constituïts fonamentalment per pissarres i per esquists, els quals encavalques als materials granítics del

Carbonífer, abans esmentats. Aquest encavalcament es travessa prop dels indrets abans esmentats.

Més amunt, ja a prop del Figueró, es comencen a trobar uns afloraments del Devonià, constituïts per nivells carbonatats i esquistosos, tallats per freqüents dics de pòrfirs sienítics. Precisament, aquests materials del Devonià són els que es van tallant des del Figueró fins arribar al camí de Ca N'Oliveres.

Després, en arribar al camí abans esmentat, es troba el contacte discordant entre els materials paleozoics del Devonià, amb els nivells bassals del Triàsic Inferior (del Buntsandstein). Aquest darrers es troben constituïts pels típics gresos i lutites vermelles. Pel que fa al contacte discordant, des d'on millor es veu, és anant pel camí cap a Ca N'Oliveres. Seguint pel camí abans esmentat, es va seguint la discordança; però en arribar prop de la casa, en un aflorament de les calcàries del Devonià, es troben unes mineralitzacions relacionades amb rebliments kàrstics, desenvolupades sobre les mateixes.

Els minerals presents són: CALCOPIRITA i BARITINA. Per d'altra banda, a partir del primer, i per alteració, s'ha produït la presència de MALAQUITA; així com d'indicis d'ATZURITA. També cal fer esment, de que els propers materials vermells del Buntsandstein es troben abundants concentracions ferruginoses, amb presència majoritària d'HEMATITES.

Baritina, reblen una fractura entre les calcàries del Devonià

PARADA 2 - CONDICIONAL. MINA DE BARITINA DE CA N'OLIVERES, (el Figueró, terme municipal de Montmany de Puig.graciós, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal retornar fins a l'inici del camí de Ca N'Oliveres; és a dir: fins a la carretera de Montmany. En arribar a aquesta darrera, cal seguir-la uns 50 m, tot

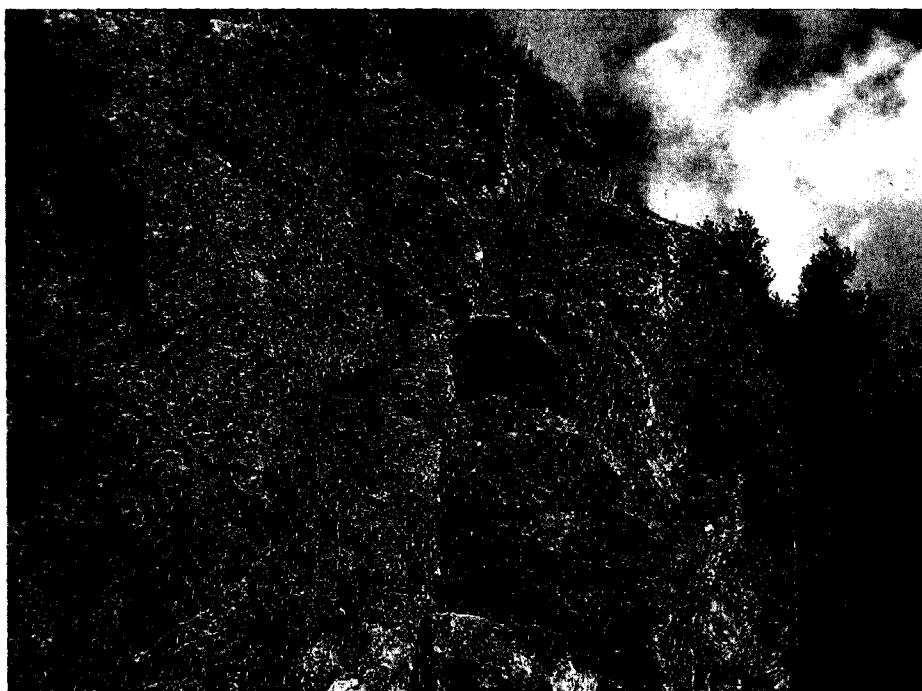
anant cap al Figueró. Tot seguit, cal agafar un corriol ascendent, que surt per l'esquerra. Pujant per aquest camí, es troba una mineta situada a uns 20 m, per sobre de la carretera. En aquest indret cal fer la present aturada, després d'un breu recorregut, d'uns 150 m, des de la parada anterior.

En aquest recorregut, s'han tornat a tallar els materials esmentats al trajecte de la parada anterior. Així, en arribar a la carretera s'han tornat a tallar els nivells carbonatats del Devonianà.

Pel que fa a la mineta, cal dir que és molt curta (de menys de 15 m), amb un pas estret a la seva part central. Aquesta mina es relaciona amb una mineralització filoniana, la qual es troba encaixada entre les calcàries del Devonianà. El mineral més abundant de l'índex, és la BARITINA, la qual es va intentar d'explotar. El mineral anterior, es troba acompanyada d'altres més minoritaris, com: CALCOPIRITA, GALENA, PIRITA, RUTÍL (índex), CALCITA, DOLOMITA i QUARS. També es troben diversos minerals d'alteració, com: GOETHITA (limonítica), HEMATITES, ATZURITA i MALAQUITA. Finalment, també cal parlar de la presència de dendrites de PIROLUSITA.

PARADA 3. AFLORAMENTS DE BARITINA, CARRETERA DE MONTMANY, (el Figueró, terme municipal de Montmany de Puiggraciós, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal retornar cap a la carretera, baixant lleugerament cap al Figueró, fins a trobar, per sota de la mineta de la parada anterior, el filó que hem vist anteriorment. Així, el recorregut d'una a altra parada, no sobrepassa els 50 m.

Aspecte del filó. A la part alta es pot veure la Baritina

En aquest indret es fa ben palès el filó de BARITINA, el qual es troba encaixat entre els nivells carbonatats del Devonià. Tanmateix, en aquest indret es poden veure uns bons exemples de rebliment kàrstic, per part de la baritina, entre aquestes calcàries paleozoïques. També es poden veure aquests exemples, tant de les mineralitzacions filonianes, com de les de rebliment de cavitats d'origen kàrstic, per sota de la carretera.

Per d'altra banda, cal fer esment de que en aquest indret, es van trobar unes bones mostres de RÚTIL, el qual apareixia en macles de "*corona de rútil*".

PARADA 4. INICI DEL CAMÍ A VALLCÀRQUERA, (el Figueró, terme municipal de Montmany de Puiggraciós, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal acabar d'arribar de nou cap el poble del **Figueró**. En arribar-hi, cal anar fins a l'entrada meridional del poble, per tal d'agafar el camí-carreter (per l'esquerra), que ascendeix cap a les parts altes del poble situades a llevant. En arribar a l'extrem, aquest camí-carreter esdevé una pista, que més endavant ens durà cap a **Vallcàrquera** (i també cap a **Tagamanent**), tot remuntant inicialment l'anomenat riu de Vallcàrquera. En aquest indret, a la sortida del Figueró, cal fer la present aturada, després d'un recorregut proper als 2 Km, des de la parada anterior.

En aquest recorregut, s'han anat tallant els materials paleozoïcs del Devonià esmentats a la parada anterior. Sovint aquests materials es troben travessats per pòrfirs sienítics, així com per filonets de quars o de baritina. Després, en arribar al poble es troben uns afloraments d'aspecte esquistos, freqüentment sorrenc, que pertanyen al Devonià Mig, i que constitueixen les anomenades *pissarres amb tentaculites* (IGME 1976)

En aquest indret on ara som, es troben uns afloraments de nivells carbonatats, que pertanyen al trànsit del Silurià Superior al Devonià Inferior, tot constituint les anomenades *calcàries amb orthoceras* (IGME 1976).

Per d'altra banda, des d'aquest indret, es pot gaudir d'un bon lloc d'observació de l'estret del Riu Congost, sobre el qual s'estén allargat el poble del Figueró. I tanmateix, es poden veure els relleus tabulars formats pels afloraments triàsics, que cobreixen als afloraments paleozoïcs, tant a la vorera dreta com a l'esquerra de l'esmentat riu. Aquests materials triàsics corresponen fonamentalment al Buntsandstein i al Muschelkalk Inferior, i es troben en contacte discordant amb els paleozoïcs d'on ara ens trobem.

PARADA 5. MINES DE FERRO DEL SOCAU, (Vallcàrquera, terme municipal de Montmany de Puiggraciós, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Després de realitzar la breu parada anterior, cal agafar el camí que duu a Can Dosrius, per tal d'anar cap a les *Mines del Socau*. Cal dir que els primers trams són practicables en cotxes

utilitaris; però no el darrer, que és mol millor de fer a peu. Així, en aquest recorregut, des de la parada anterior, s'han recorregut uns 3 Km, aproximadament.

Com ja s'ha dit a les aturades anteriors, el Figueró es troba sobre un aflorament de materials paleozoics, de caràcter eminentment calcari, que pertanyen majoritàriament al Devonià, i en ocasions al trànsit del Silurià al Devonià. Com ja es conegut, tots aquests materials pertanyen a la *Serralada Prelitoral Catalana*, on ara ens trobem situats.

Poc després de deixar la Rectoria de Vallcarquera, es comencen a tallar els nivells de pissarres gris-negres del Silurià, les anomenades *pissarres amb graptòlits* (IGME 1976); en contacte, també per falla, amb els materials carbonífers.

Pel que fa a les *Mines del Suqueu*, cal dir que aquestes es localitzen sobre una mineralització relacionada amb un skarn, la qual es situa al contacte entre uns afloraments calcaris del trànsit Silurià-Devonià (les anomenades *calcàries amb orthoceres*) i unes diorites.

Aquest contacte es veu afectat per una falla que posa en contacte les anteriors calcàries amb unes pissarres negres del Silurià (les *pissarres amb graptòlits*). Aquesta falla és ben visible dintre d'un brancall de la galeria principal de la mina, situat a la dreta de la mateixa, segons s'entra. En aquest indret es pot veure, també, un bon exemple de "mirall de falla".

El mineral que es va intentar explotar a les esmentades mines, va ésser la MAGNETITA, que en bona part es troba alterada a MAGEHIMITA, i també a GOETHITA (en forma de limonita). També es troben presents altres minerals com: HEMATITES, CALCITA, ACTINOTA, EPIDOT, GRANATS (sense identificar), PIROSMALIA i TREMOLITA.

En un altre aspecte, cal dir que dintre de la galeria principal, es veuen evidents fenòmens kàrstics actuals, entre els afloraments carbonatats, amb molta formació de CALCITA, en forma de concrecions, així com també de minúscules estalactites i estalagmites. Fins i tot es pot veure una surgència d'aigua a través de les calcàries.

Per a la visita d'aquestes mines, cal tenir en comte les recomanacions habituals. Per d'altra banda, cal portar botes d'aigua, perquè dintre de la galeria principal hi ha uns 20 cm d'aigua, durant uns 30 m de recorregut.

PARADA 6 - CONDICIONAL. VOLTANTS DE CAN GRAU, (Vallcàrquera, terme de Montmany de Puiggraciós, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal tornar enrere, fins molt a prop de la Rectoria de Vallcàrquera. En quasi arribar-hi (a uns 50 m abans de fer-ho), cal agafar un camí-carreter per l'esquerra, que ascendeix cap a Tagamanent. Aquest camí solament és practicable en cotxe, en un primer tram, després es millor continuar a peu. Per arribar a l'indret de l'aturada, cal recórrer uns 2 Km des de la parada anterior.

En aquest recorregut, després de deixar la vall del riu Vallcarquera, es comencen a tallar els nivells de pissarres, sovint sorrenques, les quals pertanyen a l'Ordovicià. Freqüentment, es troben petits afloraments carbonatats del Devonià, en contacte tectònic amb els anteriors. En aquest indret es troba una petita mineralització relacionada amb un skarn.

Aquesta es localitza sobre un aflorament dels materials carbonatats del Devonià, situats prop del contacte amb unes granodiorites.

Els minerals presents a l'indici són: GRAFIT (indicis), MAGEHIMITA, MAGNETITA (és el mineral més abundant en aquest indret), ACTINOTA, EPIDOT, GRANAT (sense identificar) i TREMOLITA. Tret de la magnetita, tots els altres minerals es troben en molt poca quantitat. Tot i així, es va fer una petita cata de reconeixement, la qual es troba al mateix costat del camí.

PARADA 7. CRUÏLLA AMB DEL CAMÍ DE TAGAMANENT AMB EL QUE CONDUEIX A LES MINES DE L'AFRAU D'EN COLL, (terme de Tagamanent, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal continuar pujant cap a **Tagamanent**, pel camí que es va seguint. Ben aviat (en un parell de quilòmetres, aproximadament) s'arriba a l'inici de l'antic camí que conduïa cap a les Mines de l'Afrau d'en Coll (a la coneguda "*Mina Gato*").

Cal dir, que és totalment recomanable de fer aquest recorregut des de la parada anterior a peu, o utilitzant *un vehicle tot terreny*; doncs el camí és molt més que dolent. Per arribar fins aquest indret, a partir de la parada anterior, cal recórrer uns 2 Km.

En un principi, després de realitzar la parada anterior, s'han continuat tallant els nivells pissarrencs de l'Ordovicià. Però ben aviat, prop d'una forta corba del camí, ja s'han començat a trobar i a tallar els materials rogens del Triàsic Inferior, és a dir, del Buntsandstein, que es troben en contacte discordant amb els anteriors.

Tot i així, aquest contacte no es fa palès al camí, en trobar-se cobert pels *derrubis de pendent* del Quaternari. Com és normal, aquests nivells del Triàsic Inferior, es troben constituïts per nivells de gresos i de calcolutites.

Aquests nivells del Buntsandstein, són precisament els que es troben en aquesta cruïlla on es fa la present parada, abans d'iniciar el camí que condueix cap a les antigues mines.

PARADA 8. COLL DEL FONDAT DE GAROB, (terme de Tagamanent, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Des de la parada anterior, cal continuar pel camí, que després d'un curt ascens, comença a descendir per tal d'anar a l'Afrau d'en Coll. En aquest indret, on comença la baixada, cal fer la present aturada. Així, cal recórrer 1 Km, des de la parada anterior.

En un principi, el camí que condueix a les esmentades mines discorre per un aflorament del gresos i lutites rogenques del Buntsandstein. Fins i tot va ascendint per un dels seus estrats sorrenes.

Però aviat, després de passar un petit coll, el del Fondat de Garob, es comença a trobar un aflorament dels materials paleozoics de l'Ordovicià, constituïts per pissarres grises, tot i que prop del contacte són de color vermell. Aquest contacte es una discordança.

PARADA 9. MINA DE FLUORITA DE L'AFRAU D'EN COLL, "MINA GATO", (terme de **Tagamanent, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).**

Després, de l'aturada anterior, caldrà ara continuar cap a les Mines de l'Afrau d'en Coll. El camí, en un principi es descendent, fins arribar al barranc de l'Afrau d'en Coll, i tot seguit comença a ascendir. Així, caldrà quasi arribar fins a la capçalera de l'esmentat barranc, on hi ha les antigues mines. Per tal d'arribar-hi, cal recórrer uns 3 Km, des de la parada anterior.

Poc després de l'indret de la parada anterior, i en haver baixat fins a l'Afrau d'en Coll, prop del Fondat de Garob, es comencen a trobar uns materials granítics (concretament uns leucogranits), que tenen freqüents intrusions de pòrfirs.

Després d'un recorregut, d'uns 40 minuts, s'arriba a l'antiga zona minera. Aquesta es troba situada sobre unes mineralitzacions filonianes de direcció NW-SE, que es troben encaixades entre leucogranits abans esmentats, i relacionats amb uns pòrfirs de naturalesa quarsífera que els travessen.

El mineral que es va intentar explotar (sense gaire d'èxit), és la FLUORITA, que aquí presenta un color marcadament blau-verdós. Conjuntament amb aquest mineral, són també molt abundants la BARITINA i la CALCITA; així com el QUARS. Els filons on es troben, tenen potències oscil·lants entre els 40 i els 80 cm.

Altres minerals presents, amb caràcter minoritari, són els següents: CALCOPIRITA, GALENA, PIRITA, HEMATITES, PIROLUSITA (dendrítica), CALCITA i DOLOMITA. També es troben minerals d'alteració com: ATZURITA i MALAQUITA; així com de GOETHITA, en forma de limonita.

La zona minera de les *Mines de l'Afrau d'en Coll* (on hi havia la coneguda "*Mina Gato*"), consta d'un conjunt de diverses galeries, en general de curt recorregut, amb l'excepció de la mina abans esmentada, que té una doble galeria amb més de 300m. Aquesta doble galeria es troba inter-connectada mitjançant un sistema de pous, sovint inclinats.

Per a la visita d'aquestes mines, és necessari portar llums artificials, per a poder entrar-hi. També és necessari anar provistos d'un casc protector. A la *Mina Gato* s'ha de tenir molta cura, com a conseqüència dels nombrosos pous que comuniquen la galeria superior amb la inferior.

PARADA 10. COLL DE TAGAMANENT, (terme de **Tagamanent, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).**

Després, de l'aturada anterior, caldrà retornar al camí que es dirigeix cap a **Tagamanent**. En arribar al *Coll de Tagamanent*, situat per sota del poble, farem una nova aturada, a uns 6 Km de la parada anterior.

La totalitat del recorregut efectuat, després de retornar al camí principal, l'hauem realitzat entre afloraments dels materials rogencs del Triàsic Inferior (del Buntsandstein). Aquests són els materials que apareixen a l'indret de l'aturada.

Des d'aquest indret, mirant cap al poblet de Tagamanent, situat per sobre d'on ara som, es pot veure com aquest es situa per sobre d'un aflorament de les calcàries del Triàsic Mig (del Muschelkalk Inferior).

PARADA 11. SOLANA DE CAN SOLÉ, (terme de **Tagamanent**, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Després, de l'aturada anterior, caldrà agafar el camí que es dirigeix cap al *Solé*. Poc abans d'arribar-hi farem una nova aturada, a uns 2 Km de la parada anterior.

En aquest recorregut, hem continuat trobant els materials esmentats a la parada anterior. Així, a l'indret on ara som, es troben els afloraments dels materials rogencs (amb gresos i lutites) del Buntsandstein.

Des d'aquest indret, mirant cap a ponent, es pot veure una interessant perspectiva dels relleus de la *Serralada Prelitoral Catalana* (fonamentalment amb materials triàsics) i de la *Depressió Geològica de l'Ebre* (amb materials eocènics), situats uns i altres a l'altra banda del riu Congost.

En primer terme (al camí) els materials triàsics del Buntsandstein
A l'altra banda del riu, els materials triàsics del (Muschelkalk) a la part baixa, i els eocens, a la part alta

PARADA 12. LA VILA, (terme de **Tagamanent**, comarca del Vallès Oriental). (Full 364).

Després, de l'aturada anterior, caldrà continuar pel camí que es dirigeix cap al *Solé*. Poc després de sobrepassar-lo, arribarem a la carretera (amb trams asfaltats) que comunica el poblet

de Tagamanent amb Santa Eugènia. En trobar aquesta carretera anirem baixant cap aquest darrer poble, situat a la carretera que comunica Granollers amb Vic. En passar per *la Vila*, farem una nova aturada, la darrera d'aquest itinerari.

En aquest recorregut, inicialment hem continuat trobant els materials esmentats a la parada anterior; és a dir els afloraments dels materials rogencs (amb gresos i lutites) del Buntsandstein.

Després, ja prop de l'indret de l'aturada, haurem començat a trobar afloraments dels materials carbonatats calcaris que pertanyen al Muschelkalk Inferior. Aquests materials, estratigràficament es situen per sobre dels anteriors, tot i que ara els hem trobat, després d'un barranc al mateix nivell que aquells. Això significa que entre uns i altres hi ha una falla, precisament per l'indret on hi ha el barranquet.

Posteriorment, hem continuat baixant, cap a Santa Eugènia (poble actual de Tagamanent), i hem tornat a trobar els afloraments dels materials rogencs del Buntsandstein, per sota dels del Muschelkalk Inferior, com correspon.

EN AQUEST INDRET FINALITZA EL RECORREGUT DE L'ITINERARI

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

GUIMERÀ, J. et altri (1992).- Geologia (II), Història Natural dels Països Catalans, Vol.2, 547 pag. *Enciclopèdia Catalana, S.A.* Barcelona.

ALONSO, F (1976).- Mapa Geològic de Espanya a escala 1:50.000 (segunda Série). Hoja y memòria de la hoja nº 364 (la Garriga). Inst. Geol. Mínero de Espanya. Minist. Indústria. Madrid.

MATA - PERELLÓ, J.M. (1990).- Selecció d'itineraris geològic-mineralògics: del Vallès Oriental a l'Alt Camp i al Solsonès. *Revista Xaragall*, nº 26, 42 pag. Manresa.

MATA - PERELLÓ, J.M. (1990).- Els Minerals de Catalunya. *Arxius de la Secció de Ciències*, t. XCIII, 442 pag. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona.

MATA - PERELLÓ, J.M. (1995a).- Recerca mineralògica i geològica pel Vallès Oriental, des del Figueró a Tagamanent i a Vallcarquera, *Revista Algeps*, serie B, nº 5, 9 pàgines. Manresa

MATA - PERELLÓ, J.M. (1995b).- Recorregut de recerca geològica i mineralògica per la comarca del Vallès Oriental: des de l'Ametlla del Vallès cap a Vallcarquera i cap a Tagamanent i Aiguafreda. *Inèdit*, 11 pag. Manresa

MATA - PERELLÓ, J.M. (2007).- Recorregut de recerca geològica i mineralògica per la comarca del Vallès Oriental: des de l'Ametlla del Vallès cap a Vallcarquera i Tagamanent. *Inèdit*, 10 pag. Manresa

RIBA, O. et altri (1976).- Geografia Física dels Països Catalans, *Edit. Ketres*. 205 pag. Barcelona.